

խոռվուծիւններ հանելով յարձակած էին Հայ ուխտաւորներու վրայ: Առովարարք կը պատժուին. (Ժպե. Ա. Հատ. էջ 277):

ԿԻՐԱԿՈՍ ՎՐԴ. ԳԱՐԱՄԱՆՅԻ.—Մբ. Աբեղաթաղէն պատարիարքարան երթալիք ճանապարհին՝ աջ կողմի սենեակներէն մէկուն վրայ գրուած յիշատակարանին մէջ գրուած է Գարամանցի Կիրակոս վրդ. ին անունը հետեւեալ կերպով. «ի պատարիարքութեան Տեառն Պետրոսի գերերջանկին, երկրորդ դրախտըս այս նոր ի նորոյ նորոգեաց և ծաղկեցոյց Գարամանցի Կիրակոս վրդ. և ՌՄԿԴ (= 1795) թվին»:

ԿԻՐԱԿՈՍ ՎՐԴ. ԿԻՊՐՍՅԻ.—Մբ. ՏԲ. կը վախճանի 1816ին:

ԿԻՐԱԿՈՍ ՎՐԴ. ՄԱՐԱՇՅԻ.—Մբ. 1801ին կը վարէր Պտրք. Փոխանորդութիւնը. կը վախճանի 1815ին եւ կը թաղուի Ս. Փրկչի վանքին մէջ. իր տապանագիրն է հետեւեալը. «Այս է տապան հանգստեան, սուրբ Յակոբայ միաբան, Գերմանիկցի Կիրակոս վարդապետի որ հանգեաւ ի թուին ՌՄԿԴ (= 1815). (ՄՁ. Թ. 120):

ԿԻՐԱԿՈՍ ՎՐԴ. ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ, ՍԵՅԱՍՏԱՅԻ.—Մբ. Ծ. 1861ին. Զո. 1889ին, Մասակարար (1892-94), ՏՅ. (1900-1901), գաւազանակիր (1915-18), կը վախճանի 1922ին:

ԿԻՐԱԿՈՍ ՎՐԴ.—Մբ. 1843 ի հաշուետումարի մը համաձայն, Նւ. Կիպրոսի, կնիքը 1839:

ԿԻՐԱԿՈՍ ՔՀ. ԲԱՂԻՇԵՅԻ.—Ծնողքը՝ Վարդան եւ Մարգարիտ. կինը՝ Ղուկաշ, եղբայրները՝ Գրիգոր եւ Սիսեոն. Շղթայակրի օրով. 1721ին կը նուիրէ Ս. Հրեշտակապետի վանքին Յայրմատոյ մը (տպ. ՌՃԾԵ. = 1706), որուն ձեռագիր մէկ յիշատակարանէն կ'իմացուի թէ՛ Կիրակոս վարած է նաեւ նոյն վանքին տեսչութիւնը:

ԿԻՐԱԿՈՍ ՔՀ. ՏՐԱՊԻՉՈՆՅԻ.— 1606ին ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը. Առաքել Դավրիժեցիին հետեւեալ կերպով կը պատմէ (էջ 251) Կիրակոս քհ. ին ուխտադնացութեան պատճառը. «Դարձեալ ի սոյն ժամանակի գտեալ եղեւ միւս եւս ոմն այր որում անունն էր տէր Կիրակոս. որ կամօք եւ յօժարութեամբ նման գոյր կամաց եւ յօժարութեան Սար-